

tőzsdén kötötték és a költévéiben az áruüzleti szokásokra nincs hivatkozás. Felperes egy részvénytársaság, alperes terménykereskedő volt az adott perben.

A munkásbiztosítás bíróság hatásköre. A Kuria P. VI. 5384/924. sz. határozatával kimondotta, hogy nemcsak az alkalmazottnak, hanem az elhalt alkalmazott hátramaradt hozzátartozójának az igénye is a munkásbiztosítási bíróság hatáskörébe tartozik. A Kuria határozata szerint:

„A felebbezési bíróság helyesen értelmezte az 1921: XXXI. t.-c. 15. §. 2. pontja rendelkezését akként, hogy nem csupán az alkalmazott kártérítési igénye tartozik a munkásbiztosító bíróság hatáskörébe, hanem az a kártérítési igény is, amelyet az elhalt alkalmazott hátramaradt hozzátartozója indít.

A szóban forgó kártérítési igény megállapítására vonatkozó, az 1907: XIX. t.-c. 82. §-ában foglaltak rendelkezést és ugyane törvénynek az igényjogosultak felsorolására kiterjedő 71–73. §-ai intézkedéseit a fentebb hivatkozott törvényhellyel összevetve ugyanis arra az eredményre kell jutni, hogy valamennyi igényjogosult kártérítési igénye a munkásbiztosító bíróság hatáskörébe van utalva, mert nem tehető fel, hogy a külön bíraskodást intézményesen szabályozó törvény a teljesen azonos jogalaphól eredő követelések tekintetében a bírói hatáskört az igényjogosultaknak csupán egy csoportjára állapította volna meg, ami által a kétségtelenül célba vett egyöntetű eljárás meghiusítva volna és az eljárási törvény az anyagi törvénnyel sem állana összhangba.

A törvény szellemének tehát az a magyarázat felel meg, amely szerint az alkalmazott hátramaradt hozzátartozójának kártérítési igénye is a munkásbiztosító pénztár hatáskörébe tartozik,

annál inkább, mert ugy az alkalmazottnál, mint hátramaradt hozzátartozójánál a kárigeny jogalapja ugyanaz s így a hozzátartozó az alkalmazott jogutódjának minősítendő, akire nézve ugyanaz a bírói hatáskör, mint a jogelődre.

Ilykép nincs jelentősége annak, hogy az 1921: XXXI. t.-c. 15. §. 2. pontjában csak az alkalmazott van megnevezve, míg a 11. §. 1. pontjában az alkalmazott hozzátartozói is fel vannak említve.

Az indokolásban kifejtett álláspont egyébként a munkaügyi bíraskodás területén a mult számunkban (305. l.) ismertetett rendelettel kifejezetten tételes joggá vált.

A valuta értéktelődások hatása a kényszeregyezési eljárásban. Koronánk romlása és ezzel párhuzamosan az idegen valuták árfolyamemelkedése a gazdasági élet és a jog számos olyan területén is mélyreható változásokat idézett elő, amely változások eddig a jogirodalmi művelőinek figyelmét csupán incidentaliter, pillanatnyilag kötötték le, így például a kényszeregyezés területén is. Habár a korona időközbeni stabilizálása nyugvópontra juttatta és quasi méregfogatól fosztotta meg, a felmerült súlyos ellentétek jórészt, mégsem lehet teljesen érdektelen a visszapillantás az elmúlt évek ezirányu jogfejlődésére, azokra a megoldásokra, amelyeket a felek egyezségi akarata és a jóváhagyásban jelentkező bírói gyakorlat, a törvényhozó által teljesen magára hagyatva rövid tapogatózás után jól-rosszul megtalált. Miként emlékeztetes, az 1920–1921.